

Arrest

nr. 285 577 van 28 februari 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op haar gekozen woonplaats bij
advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 16 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 september 2022 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 12 december 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 20 december 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Kameroense nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1987.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 13 september 2020. Op 1 oktober 2020 dient de verzoekende partij een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 18 mei 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 264 202 van 24 november 2021 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze weigeringsbeslissing.

Op 24 december 2021 dient de verzoekende partij een tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming in.

Op 20 april 2022 en 21 juni 2022 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 2 mei 2022 wordt een beslissing tot ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen.

Op 12 augustus 2022 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Kameroense nationaliteit te beschikken. U behoort tot de Bali Nyonga-etnie en bent christen. U spreekt zowel Engels als een beetje Frans, Nederlands en Mungaka. U hebt een partner en drie kinderen. U bent geboren op [...] 1987 te Yaoundé (Mfoundi, Central). Op 1 oktober 2020 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ). Daarin verklaarde u te zijn opgegroeid met uw ouders en drie broers. In 1991 verhuisde uw gezin naar Limbe en in 1992 naar Bafia. In 2004 vertrok u naar Buea, waar u werd onderwezen aan de Bilingual Grammar School. Later combineerde u uw universitaire studies met studenten- en vrijwilligersjobs. In 2010 behaalde u uw bachelorsdiploma geografische onderwijskunde. Datzelfde jaar overleed uw vader. U vond een baan in de Engelstalige afdeling van een tweetalige school te Douala, waar u zich vestigde. In de periode 2011-2013 werkte u als leerkracht aan de tweetalige College du Soleil in de wijk Logbessou 14. U gaf ook privéles in bijberoep. U trachtte tevergeefs deel te nemen aan een selectieprocedure om het statuut van ambtenaar te verkrijgen. In 2013 vond u een opportuniteit in het buitenland. U verkreeg een visum D voor het Belgisch grondgebied en toelating voor een taalcursus Nederlands. Nadien zou u zich inschrijven voor de richting Sociaaleconomische Wetenschappen (SEW) aan de Universiteit Antwerpen. Uw studentenvisum zou verlengd kunnen worden voor de duur van de opleiding. In België zou u kunnen verblijven bij N.N.F. (O.V. nr. [...] – C.G. nr. [...]), de broer van uw Kameroense vriendin M.F. Op 12 september 2013 verliet u Kameroen op legale wijze met het vliegtuig en uw eigen paspoort en visum. In de loop van 2014 begonnen u en N. een relatie en werd u zwanger. U vervolgde uw academiejaar, maar schreef u niet in voor verdere studies. Op 3 september 2014 verliep uw verblijfsvisum. Een maand later, op 16 oktober, werd jullie zoon J.J.F. (O.V. nr. [...] – C.G. nr. [...]) geboren te Gent. Vanaf 12 november 2014 woonden u en N. wettelijk samen. U diende een aanvraag tot gezinshereniging in. Op 2 december 2014 verzocht N. internationale bescherming in hoofde van jullie zoon J.. In het kader van dit verzoek werden jullie op 19 augustus 2015 opgeroepen door het CGVS. De informatie die u en uw partner N. verstrekten over jullie gezinssituatie in België, riep vragen op bij de waarachtigheid van de homoseksuele geaardheid van uw partner, die de basis vormde voor zijn erkenning als vluchteling. Op 23 september 2015 vond een nieuw persoonlijk onderhoud plaats op de zetel van het Commissariaat-generaal in het kader van een eventuele intrekking van N.'s vluchtelingenstatus. Hij werd geïnterviewd en u werd opgeroepen als getuige. Hij kon zijn homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maken. Op 6 oktober 2015 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot intrekking van zijn vluchtelingenstatuut. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV) bevestigde deze beslissing in beroep (arrest nr. 163514) op 4 maart 2016. Er werd geen cassatieberoep ingediend. Intussen was jullie dochter, E.N.F. (O.V. nr. [...] – C.G. nr. [...]), te Gent geboren op (...) februari 2016. Datzelfde jaar begon u zich in België te engageren voor de Zuid Kameroense onafhankelijkheidsstrijd. U nam deel aan een manifestatie voor de kantoren van de Verenigde Naties (VN) te Brussel. U werd eveneens lid van de Ghent Southern Cameroon Community, een vereniging waarin de mogelijke hulp aan land- en dorpsgenoten werd besproken. De fysieke samenkomsten vonden tweewekelijks plaats en werden doorgaans gehouden in jullie gezinswoning. Tijdens deze vergaderingen werden financiële bijdrages verzameld. Op (...) april 2018 werd jullie dochter E.F. (O.V. nr. [...] – C.G. nr. [...]) geboren te Gent. Vier maanden later werd uw oudste broer V.D. door overheidssoldaten neergeschoten in zijn dorp Bali Nyonga. Tegen het einde van 2018 besloot u een stap terug te nemen van de Ghent Southern Cameroon Community. Uw partner N. bleef wel nog politiek actief binnen de Zuid-Kameroense diaspora. Een jaar later, eind 2019, vond de laatste fysieke vergadering van de vereniging plaats. Op 1 oktober 2020 verzocht u internationale bescherming. Op 18 mei 2021 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus inzake uw verzoek. Deze beslissing werd door de RvV bevestigd in haar arrest van 24 november 2021 (arrest nr. 264202). De weigeringsbeslissing in de tweede asielaanvraag van uw partner N. werd tevens bekrachtigd in beroep (zie arrest nr. 264208). Zonder België te zijn verlaten, diende u op 24 december 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

Diezelfde dag vroeg uw partner N. ook nogmaals asiel aan. Ter staving van onderhavig verzoek verklaart u dat uw broer J.D. een separatistische strijder of 'Amba boy' is. Nadat jullie broer V.D. in 2018 in Bali Nyonga werd neergeschoten, verhuisden J. en uw moeder naar Mayfo Limbe. Daar vervoegde hij de strijders. In november 2021 keerde hij met uw moeder terug naar Bali Nyonga, enerzijds voor de begrafenis van zijn jeugdvriend F.E. en anderzijds om zich er opnieuw te vestigen. Ze zouden leven in de gezinswoning en zichzelf onderhouden met boerderijwerk. J. werd echter door iemand verraden bij het leger. De Kameroense militairen staken uw gezinswoning in brand. Uw broer en moeder waren niet aanwezig en zagen zich genoodzaakt te vluchten. U werd in november 2021 ingelicht over uw broers activiteiten en vervolging. In januari 2022 werd u door hem opgebeld. Hij was met uw moeder in Nigeria en zouden u opnieuw contacteren zodra de situatie stabiliseerde. In mei 2022 werd u nogmaals gebeld door J. Het was een chaotisch gesprek waarin hij bevestigde dat hij de Amba boys had vervoegd en verraden was geweest. Hij wou u geen verdere details geven en enkel zeggen dat ze veilig waren in Nigeria. U probeerde hem later terug te bellen, maar het nummer was niet meer in gebruik. Wanneer u uw broer R. belde, gaf hij aan niet met u te willen spreken. U belde uw oom M. – de oudere broer van uw moeder. Hij was van Ndop naar Douala gevlucht en kon slechts stellen dat uw moeder en broer J. veilig waren en u hen financieel moest proberen helpen. U probeerde tevergeefs uit te leggen dat u meer details nodig had voor uw asielprocedure. Tot slot belde u N.E. – een buurvrouw uit Bali Nyonga. Zij herhaalde dat de soldaten J. waren komen zoeken, maar had verder geen informatie over zijn betrokkenheid bij de Amba boys, aangezien hij zijn activiteiten had opgestart in Mayfo Limbe. U probeerde ook nog tevergeefs twee tantes te contacteren. In Kameroen vreest u gearresteerd, gevangen genomen en/of gedood te worden omwille van uw verwantschap met een Amba boy enerzijds en omwille van uw politieke activiteiten anderzijds. In dit kader verwijst u opnieuw naar uw lidmaatschap van de organisatie Ghent Community of Southern Cameroonians. Tot slot begrijpt u niet dat uw vorige asielaanvraag werd afgewezen, aangezien er in uw herkomstregio kinderen worden neergeschoten. In hoofde van uw drie minderjarige kinderen vreest u hetzelfde als voor uzelf. U legt volgende stukken neer om uw tweede verzoek te staven: (1) vier fotokopieën van uw vernielde gezinswoning in Kameroen, en (2) een kopie van een verklaring opgesteld door mijnheer MBB op 29 december 2021. Het CGVS nam op 2 mei 2022 de beslissing om uw tweede verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te verklaren - nadat u op 20 april 2022 gehoord werd door een medewerker van het CGVS - met als doel uw tweede verzoek verder ten gronde te behandelen - onder meer middels een tweede persoonlijk onderhoud (ten gronde)..

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Er moet worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk kon maken dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst wordt opgemerkt dat uw eerste asielaanvraag op 18 mei 2021 door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen persoonlijke terugkeervrees werd vastgesteld in uw hoofde. Daarnaast concludeerde het CGVS dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw herkomstregio kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen. Deze beoordeling werd in beroep bevestigd: "verweerder [het Commissariaat-generaal] oordeelde op goede gronden dat verzoekster in Franstalig Kameroen, in het bijzonder in Douala, over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt zoals omschreven in artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet" (arrestnr. 264202, p. 18). U ging hiertegen niet in beroep. Bijgevolg resten er u géén beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming, waardoor de beoordeling vaststaand is geworden. In voorliggend geval wordt vastgesteld dat u in uw tweede verzoek verklaringen aflegt die grotendeels voortvloeien uit het asielaanvraag dat u in het kader van uw eerste verzoek uiteenzette, meer bepaald dat u vreest in Kameroen vervolgd te worden omwille van uw betrokkenheid bij de Zuid-Kameroense onafhankelijkheidsbeweging in de diaspora (verklaring volgend verzoek dd. 19 januari 2022 (verder verklaring VV), vraag 17, 19). Verder vreest u de situatie van veralgemeend geweld in uw herkomstregio (ibid., vraag 23). Wat de omstandigheden in de Engelstalige provincies betreft, volstaat een loutere referentie naar de algemene situatie niet om aan te tonen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst daadwerkelijk geïsoleerd of vervolgd dreigt te worden. Deze individuele vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond. U bleef hierbij echter in gebreke. Daarenboven werd reeds in beroep bevestigd dat u zich

aan de bedreiging van uw leven of persoon, als gevolg van de veiligheidssituatie in uw herkomstregio, kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt (arrestnr. 264202, p. 18). Een verwijzing naar de situatie in Engelstalig Kameroen is aldus niet dienstig. In verband met uw betrokkenheid bij de Zuid-Kameroense onafhankelijkheidsbeweging in de diaspora, oordeelde de RvV reeds dat het "niet aannemelijk is dat verzoekster in het geval van een terugkeer naar Kameroen problemen zou kennen omwille van haar beperkte en kleinschalige politieke activiteiten in België" (arrestnr. 264202, p. 14). De beoordeling van uw activiteiten in loco staat aldus vast. U herhaalde uw eerdere verklaringen en bevestigde uw politieke activiteiten niet te hebben heropgestart (notities persoonlijk onderhoud dd. 21 juni 2022 (verder 'notities 21/06/22'), p. 8). In de door u neergelegde verklaring van mijnheer MBB (zie groene map 'documenten' – stuk 2) wordt gewag gemaakt van uw deelname aan verschillende manifestaties en uw positie als gastvrouw van de Ghent Southern Cameroons Community. Deze activiteiten werden reeds door u aangehaald tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dat plaatsvond in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming (notities persoonlijk onderhoud dd. 15 maart 2021 (verder 'notities 15/03/21'), p. 15, 18-20). Het CGVS besloot dat uw politieke acties in België niet betwist worden, maar dat niet aangetoond wordt dat de Kameroense overheid op de hoogte is van uw activiteiten en u omwille daarvan zal vervolgen in geval van terugkeer. Deze beoordeling werd in beroep bevestigd (arrestnr. 264202, p. 14-15). Mijnheer B beweert daarentegen dat uw activiteiten in België u hebben blootgesteld als vijand van de Kameroense staat. Hierdoor kan u geïdoleerd en gedood worden door het regime van president Paul Biya. In dit verband moet worden opgemerkt dat het stuk een duidelijk gesolliciteerd karakter vertoont en dat de eigenlijke verklaring van mijnheer B slechts een blote bewering is. Tijdens het persoonlijk onderhoud dat plaatsvond in het kader van uw eerste asielaanvraag werd u uitgebreid bevraagd over uw vrees bij terugkeer. U slaagde er niet in om gedetailleerde en doorleefde verklaringen af te leggen omtrent uw persoonlijke vervolging door de Kameroense autoriteiten (notities 15/03/21, p. 20). Deze beoordeling werd bevestigd in beroep: "verzoekster [...] slaagt er echter niet in te overtuigen dat haar beperkte activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Kameroense autoriteiten, laat staan dat dit verzoekster in een dermate negatieve belangstelling van de [sic] zou kunnen brengen dat zij bij een terugkeer gevaar zou lopen" (arrestnr. 264202, p. 14). Het door u neergelegde document kan deze vaststelling niet ombuigen. Het enige nieuwe element van uw volgend verzoek betreft het profiel van uw jongere broer J. als Ambazoniaanse strijder of 'Amba boy'. Vooreerst werden meerdere vaagheden, lacunes en inconsistenties opgemerkt in de communicatie en informatiestroom tussen Kameroen en België. Het is bijvoorbeeld bevreemdend dat uw broer en moeder u nooit hadden verteld over hun directe betrokkenheid bij het conflict, terwijl ze wisten dat u zich vanuit België ook inzette voor de Ambazoniaanse kwestie (notities persoonlijk onderhoud dd. 20 april 2022 (verder 'notities 20/04/22'), p. 6, 8 & notities 21/06/22, p. 7). Er dient eveneens gewezen te worden op de toevallige timing van de vervolgingsfeiten. Uw broer vervoegde de Amba boys in 2018, maar werd pas in november 2021 door de autoriteiten betrapt en geïdoleerd (notities 20/04/22, p. 6 & notities 21/06/22, p. 8). Diezelfde maand bekrachtigde de RvV de beslissing tot weigering van de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus die het CGVS had genomen inzake uw eerste asielaanvraag. De hoorzitting, waarbij uw advocaat aanwezig was en opmerkingen maakte, vond plaats op 18 november 2021 (arrestnr. 264202, p. 1). Aldus zou u net in de loop van de daaropvolgende twaalf dagen ingelicht zijn geweest over de vervolging en vlucht van uw familie. Om uw verklaringen te staven, legt u vier foto's van een vernielde woning neer (zie groene map 'documenten' – stuk 1). In de eerste plaats dient gewezen te worden op uw inconsistente verklaringen omtrent de omstandigheden waarin u de beelden verkreeg. U vertelde eerst de foto's te hebben verkregen van uw moeder in januari 2022 (verklaring VV, vraag 18). Later stelde u de foto's van haar te hebben ontvangen in november 2021, toen ze u belde met het nieuws over hun vlucht (notities 21/06/22, p. 8). Ten tweede kan uit de beelden geenszins worden afgeleid dat uw broer J. zich aansloot bij de Amba boys en omwille daarvan geïdoleerd werd door de Kameroense autoriteiten. Bovendien kan niet met zekerheid gezegd worden wanneer de foto's genomen werden noch of het vernielde huis in werkelijkheid uw gezinswoning is. De connectie tussen de stukken en uw persoonlijke vervolgingsvrees is aldus onvoldoende aangetoond. Tot slot legde u vage verklaringen af over uw contactpersonen in Kameroen. U kon uw contacten moeilijk bij naam noemen en identificeerde hen daarentegen als "vrienden" en "buren" (notities 20/04/22, p. 9). Opmerkelijk genoeg contacteerde u niemand via mail, sms of WhatsApp. U communiceerde uitsluitend mondeling en legde geen beginsel van bewijs neer die deze telefoongesprekken zouden kunnen aantonen (notities 21/06/22, p. 5). Tot zover is het profiel van uw broer J. niet meer dan een boude bewering. Verder werd vastgesteld dat u zijn aansluiting, activiteiten, vervolging en vlucht niet kon staven met voldoende concrete, gedetailleerde en samenhangende verklaringen. Tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken had u nagelaten uw broer bij naam te noemen, waardoor geenszins kon worden afgeleid of u verwees naar uw oudere broer R. of uw jongere broer J. (verklaring VV, vragen 16, 18, 19 en 21). Ook op zetel van het CGVS kon u uw nieuw asielmotief slechts in vage en oppervlakkige termen uiteenzetten. Zo kon u nagenoeg niets vertellen over zijn

aansluiting, zijn beweegredenen en zijn activiteiten voor de Amba boys. Evenmin kon u concretiseren welke persoon uw broer verraden zou kunnen hebben (notities 20/04/22, p. 6-8). Wanneer werd gevraagd naar de locatie van uw familie toen de autoriteiten naar hun woning kwamen, moest u het antwoord schuldig blijven (ibid., p. 10). Ter verschoning van uw onwetendheid zei u enerzijds lang geleden uit Kameroen vertrokken te zijn en anderzijds dat uw broer de Amba boys vervoegde in Limbe in de Southwest regio, terwijl u vooral contacten heeft in de Northwest regio (notities 21/06/22, p. 6-7). In dit verband moet worden opgemerkt dat uw partner N. Nukuna Fomudum (O.V. nr. * – C.G. nr. *) wel lange tijd in de Southwest regio heeft gewoond. Hij leefde er in de Fako subdivisie, waartoe ook Limbe behoort. Zijn laatste woonplaats voorafgaand aan zijn vertrek was zelfs het dorp Isokolo nabij Limbe (*, verklaring volgend verzoek dd. 8 december 2020, vraag 5, 10 & *, notities persoonlijk onderhoud dd. 15 maart 2021, p. 5-6). Toch contacteerde hij geen oude dorpsgenoten, vrienden of kennissen in de hoop meer informatie te verkrijgen over de activiteiten van uw broer, om zo uw nieuw asielmotief te staven (notities 21/06/22, p. 6). Verder is het opmerkelijk dat u amper heeft kunnen communiceren met uw moeder en broer in de zeven maanden die verstreken tussen hun vlucht in november 2021 en uw tweede persoonlijk onderhoud in juni 2022. Daarenboven konden ze tijdens de schaarse en korte telefoongesprekken amper details geven over de precieze gebeurtenissen. Het is niet aannemelijk dat uw moeder u meteen foto's van de vernielde gezinswoning kon bezorgen, maar niet in staat was om in de daaropvolgende maanden uw vragen te beantwoorden en uitgebreider te vertellen over hetgeen hen in Kameroen overkomen was. Eveneens kan niet worden ingezien waarom uw familie u om geld vroeg, maar geen instructies gaf over de wijze waarop u hen geld zou kunnen overmaken (notities 21/06/22, p. 4-5). Het gebrek aan concrete informatie over zowel het profiel als de vervolging van uw broer kan niet zomaar worden verklaard en ondergraaft wel degelijk de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen feiten. U kon het verband tussen de vervolging van uw broer en uw persoonlijke terugkeervrees evenmin concretiseren. U stelde wel dat: "ze willen mij ook iets aandoen omdat ik ook familie ben van een Amba boy" (verklaring VV, vraag 16). Wanneer u hierover werd bevraagd, was u niet in staat concrete voorbeelden te geven van landgenoten die vervolgd werden omwille van hun (vermeende) banden met Ambazoniaanse strijders (notities 20/04/22, p. 9 & notities 21/06/22, p. 11). Het door u ingeroepen profiel van uw broer J. weet aldus niet te overtuigen. U kon uw nieuw asielmotief niet onderbouwen door middel van gedetailleerde en concrete verklaringen. Tot slot wordt herhaald dat uw drie minderjarige kinderen evenmin een persoonlijke vervolgingsvrees koesteren in geval van een hervestiging in Franstalig Kameroen. U verwees zowel naar de slechte veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's als naar de activiteiten van uw broer J. in Kameroen en van uzelf in België (verklaring VV, vraag 22, 23). Er dient te worden herhaald dat het niet aannemelijk is dat u en uw gezin problemen zouden kennen in Kameroen omwille van uw kleinschalige politieke activiteiten in België. Evenmin kan geloof worden gehecht aan het profiel van uw broer als separatistische strijder die gevisieerd werd door de autoriteiten. In verband met de veiligheidssituatie in uw herkomstregio wordt opnieuw verwezen naar het veilig en redelijk vestigingsalternatief van u en uw gezin in de Franstalige provincies, in het bijzonder Douala (cf. supra). Voornoemde beoordeling van de vrees in hoofde van uw minderjarige kinderen werd door de RvV bevestigd als zijnde terecht, pertinent en ondersteund door de inhoud van uw administratief dossier (arrestnr. 264202, p. 16). Daarnaast verwees u naar de behandeling van afgewezen Kameroense asielzoekers die gedeporteerd waren geweest door de Amerikaanse autoriteiten (notities 21/06/22, p. 10). Uit het rapport van februari 2022 getiteld "How Can You Throw Us Back?" Asylum Seekers Abused in the US and Deported to Harm in Cameroon" <https://reliefweb.int/report/cameroon/how-can-you-throw-us-back-asylum-seekers-abused-us-and-deported-harm-cameroon> blijkt dat er ernstige mensenrechtenschendingen werden gepleegd door de Kameroense autoriteiten ten aanzien van Kameroeners die gedwongen teruggestuurd werden na afwijzing van hun asielaanvraag in de Verenigde Staten (VS). De context en omstandigheden waarin deze afgewezen Kameroense asielzoekers zich bevonden bij terugkeer is zeer specifiek. HRW heeft 41 gedeporteerden geïnterviewd. 39 afgewezen verzoekers werden gedeporteerd door middel van twee, sterk gemediatiseerde, chartervluchten georganiseerd door de Amerikaanse immigratiedienst in oktober en november 2020. Er zijn geen getuigenissen opgenomen van verzoekers die teruggestuurd werden vanuit België of een ander Europees land. Het rapport documenteert slechts één geval van een Kameroener teruggestuurd vanuit een Latijns-Amerikaans land. Bovendien werden de rechten van de gedeporteerden in het kader van hun terugleiding naar hun land van herkomst niet gerespecteerd door de Amerikaanse autoriteiten. Verschillende factoren hebben er ook voor gezorgd dat de gedeporteerden op de vluchten in 2020 een verhoogd risico hadden bij terugkeer. Negatieve commentaar in de Kameroense pers die de terugkeerders assimileerde met separatisten verhoogde hun risico in belangrijke mate. Daarenboven werden de passagiers op de vluchten geïdentificeerd en hadden de Kameroense autoriteiten bij sommigen toegang tot vertrouwelijke informatie over de verzoeken om internationale bescherming. Bij sommigen werden ook hun identiteitsdocumenten in beslag genomen bij aankomst in Kameroen en vervangen door een 'laissez-passer', waarop te lezen viel dat men gedeporteerd werd uit de Verenigde Staten, hetgeen voor bijkomende problemen zorgde. De gedwongen groepsrepatriëringen

vanuit de VS uitgevoerd door de Amerikaanse autoriteiten van personen die verklaren reeds voor hun vlucht problemen te hebben gekend met de Kameroense autoriteiten, dewelke gepaard ging met negatieve media-aandacht, en waarbij hun rechten niet werden gerespecteerd en zij werden geïdentificeerd door de Kameroense autoriteiten, betreffen in casu zeer specifieke omstandigheden in het kader van een terugkeer. Uit de bevindingen van het HRW rapport kan bijgevolg geenszins worden afgeleid dat er in hoofde van elke Kameroener, of elke Engelstalige Kameroener, louter en alleen omwille van zijn terugkeer, verblijf in het buitenland en/of verzoek om internationale bescherming in België een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat. Doorheen uw verklaringen kon u niet aannemelijk maken dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Evenmin loopt u een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. In dit verband wordt verwezen naar het veilig en redelijk intern vestigingsalternatief waarover u beschikt in de Franstalige regio van Kameroen. Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat het volgend verzoek van uw partner N. N. F. (O.V. nr. * – C.G. nr. *) niet-ontvankelijk werd verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, meer bepaald van het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel. De verzoekende partij meent ook dat een manifeste beoordelingsfout werd begaan.

Vooreerst benadrukt de verzoekende partij dat zij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming nieuwe documenten heeft voorgelegd die haar verklaringen staven, namelijk fotokopies van haar vernielde gezinswoning en de verklaring opgesteld door de heer M.B.B. -politiek activist in Zuid-Kameroen/Ambazonië en CEO van (...). Volgens de verzoekende partij wordt in de verklaring van de heer B. duidelijk gesteld dat zij door haar politieke activiteiten in België als vijand wordt beschouwd door de Kameroense autoriteiten en dat zij gevisceerd en gedood kan worden bij terugkeer naar haar herkomstland. De commissaris-generaal stelde in zijn beslissing dat de verklaringen van de heer B. een gesolliciteerd karakter vertonen en bestempelde ze als blote beweringen. De verzoekende partij betoogt dat dergelijke “stereotype” motivatie van de commissaris-generaal onvoldoende is om dit document te negeren. Zij stelt dat de verwerende partij nagelaten heeft om dit bewijsstuk aan een grondig onderzoek te onderwerpen en bijgevolg contact op te nemen met de heer B. De verzoekende partij besluit dat derhalve sprake is van een schending van motiveringsplicht in hoofde van de verwerende partij. Verder geeft de verzoekende partij een theoretische uiteenzetting inzake de schending van de motiveringsplicht en verwijst daarbij naar verschillende arresten van de Raad van State, alsook naar de rechtsliteratuur dienaangaande. Tevens houdt de verzoekende partij aan dat de commissaris-generaal door geen rekening te houden met de verklaringen van de heer B. de zorgvuldigheidsplicht heeft geschonden. Ook in dat verband geeft de verzoekende partij een uitgebreid theoretisch betoog en besluit dat de bestreden beslissing vernietigd dient te worden daar deze het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

Verder stelt de verzoekende partij dat de commissaris-generaal onterecht blijft weigeren geloof te hechten aan haar asielrelaas en tevens onterecht van oordeel is dat haar leven niet in gevaar is bij terugkeer naar Kameroen. Volgens de verzoekende partij heeft de commissaris-generaal nagelaten om een grondig onderzoek in te stellen naar haar vrees voor vervolging bij terugkeer omwille van haar politieke activiteiten in België daar het CGVS verzoeksters politieke activiteiten nooit in twijfel heeft getrokken. Ondanks de vaststellingen dat de verzoekende partij meermaals aan protesten heeft deelgenomen tegen de Kameroense overheid, dat zij deel uitmaakt van de organisatie “Ghent Southern Cameroon Community” en dat haar broer een “Amba Boy” is, laat de commissaris-generaal na een onderzoek in te stellen naar haar vrees voor vervolging bij terugkeer naar Kameroen. De verzoekende partij is van oordeel dat de commissaris-generaal hiermee de schending van de motiverings- en de zorgvuldigheidsplicht begaat, alsook is er volgens haar sprake van een manifeste beoordelingsfout. De verzoekende partij stelt tot slot

dat zij door haar politieke oppositieactiviteiten in België als een “refugié sur place” dient beschouwd te worden. Hieromtrent verwijst zij naar het handboek van het UNHCR en citeert hieruit. Vervolgens stelt de verzoekende partij dat de commissaris-generaal tevens nagelaten heeft om een actueel onderzoek in te stellen naar de situatie van de Engelstalige politieke opposanten (en burgers) in Kameroen. Volgens haar staat het vast dat de Engelstalige opposanten ernstige vervolging riskeren en dat zij zich niet kunnen vestigen in Franstalig Kameroen. In dat verband verwijst zij naar en citeert zij uit het rapport van Amnesty International. De verzoekende partij concludeert dat de commissaris-generaal door geen onderzoek in te stellen naar de actuele veiligheidssituatie in Engelstalig Kameroen de zorgvuldigheids- en de motiveringsplicht schendt. Vervolgens verwijst de verzoekende partij naar de rapporten van UNHCR van 11 oktober 2018 en van 1 februari 2018 over de Kameroense vluchtelingen gevlucht naar Nigeria ten gevolge van het conflict tussen separatisten en Kameroense militairen en stelt dat het leven van deze vluchtelingen niet altijd veilig is aangezien Nigeria Kameroense vluchtelingen reeds gedwongen heeft laten terugkeren. De verzoekende partij vervolgt dat het geweld in Engelstalig Kameroen zelfs veroordeeld werd door UNHCR in haar rapport van 20 november 2018. De verzoekende partij concludeert derhalve dat zij niet kan terugkeren naar Kameroen aangezien zij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging koestert wegens haar politieke activiteiten in België. Zij stelt dat haar minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient toegekend worden gelet op het aanhoudende willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in Engelstalig Kameroen.

2.2. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer de volgende rapporten en rechtsbronnen:

- M.B.: <https://www.bareta.news/author/baramarkofficial/> <https://kontripipo.com/who-is-mark-bara-bareta/>
- MAST A., e.a., “Overzicht van het Belgische administratief recht”, Kluwer, Brussel, 2002, p. 692-694;
- D. VAN HEULE, “De motiveringsplicht en Vreemdelingenwet”, T.V.V.R. 1993, 67;
- I. OPDEBEEK en A. COOLSAET, administratieve rechtsbibliotheek – algemene reeks, VII, *Formele motivering van bestuurshandelingen*, Brugge, Die Keure, 1999, 149, nr. 185;
- LAMBRECHTS, W. *Geschillen van bestuur*, 43;
- SUETENS, L.P. en BOES, M., *Administratief recht*, Leuven, ACCO, 1990, 31;
- UNHCR – “*Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*”, beschikbaar op: <http://www.unhcr.org/publ/PUBL/3d58e13b4.pdf>;
- Amnesty International: Kameroen 2021, beschikbaar op: <https://www.amnesty.org/en/location/africa/west-and-central-africa/cameroon/report-cameroon/#:~:text=by%20armed%20groups-,Northwest%20and%20Southwest%20regions,of%20a%20woman%20burnt%20alive%20in%20her%20house%20in%20Beneng%20village.,-Far%20North%20region;>
- UNHCR rapport oktober 2018, beschikbaar op: <https://www.unhcr.org/news/stories/2018/10/5bbb5f714/cameroonian-refugees-flee-clashes-find-safety-nigeria.html>;
- UN news: “Cameroon violence condemned by UN human rights office in appeal for dialogue to address grievances”, beschikbaar op: <https://news.un.org/en/story/2018/11/1026241>.

3. De nota met opmerkingen

Op 18 oktober 2022 ontvangt de Raad vanwege de verwerende partij een nota met opmerkingen, overeenkomstig artikel 39/72, § 1 van de Vreemdelingenwet, waarin zij het gelijk van haar beslissing herhaalt en repliceert op het verzoekschrift van de verzoekende partij. In haar nota met opmerkingen verwijst de verzoekende partij naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- COI Focus “*Cameroon. Crise anglophone. Situation sécuritaire.*” van 19 november 2021, beschikbaar op: https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroon_crise_anglophone_situation_securitaire_20211119.pdf of <https://www.cgvs.be/nl/>;
- Human Rights Watch “*How Can You Throw Us Back? Asylum Seekers Abused in the US and Deported to Harm in Cameroon*”, beschikbaar op https://www.hrw.org/sites/default/files/media_2022/03/us_cameroon0222_web.pdf;
- The Guardian, 22 oktober 2020, “*US Ice officers 'used torture to make Africans sign own deportation orders*”, beschikbaar op <https://www.theguardian.com/us-news/2020/oct/22/us-ice-officers-allegedly-used-torture-to-make-africans-sign-own-deportation-orders>;
- The Guardian, 9 november 2020, “*US to send asylum seekers home to Cameroon despite 'death plane' warnings*”, beschikbaar op <https://www.theguardian.com/us-news/2020/nov/09/us-to-send-asylum-seekers-home-to-cameroon-despite-death-plane-warnings>.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekende partij daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De verzoekende partij laat verder na uiteen te zetten op welke wijze zij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7.1. Op 1 oktober 2020 dient de verzoekende partij een eerste verzoek om internationale bescherming in. Zij voert aan dat zij bij terugkeer naar Kameroen een gegronde vrees voor vervolging koestert wegens haar politieke activiteiten in België. Zij was betrokken bij de onafhankelijkheidsbeweging van Engelstalig Kameroen en nam deel aan één manifestatie, de donatie van financiële middelen en het co-hosten van tweewekelijkse vergaderingen van de Gent Southern Cameroon Community in België.

Op 18 mei 2021 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen persoonlijke terugkeervrees in hoofde van de verzoekende partij werd vastgesteld. Deze beslissing werd door de Raad bevestigd bij arrest van 24 november 2021 met nummer 264 202.

Op 24 december 2021 dient de verzoekende partij een tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van haar onderhavig verzoek volhardt de verzoekende partij in het vluchtrelaas dat zij in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming uiteenzette en verklaart bovendien dat haar broer J.D. een separatistische strijder of “Amba boy” is. Volgens haar werd

haar broer verraden door iemand bij het leger. Hierdoor staken de Kameroense militairen de gezinswoning van de verzoekende partij in brand. De verzoekende partij vreest in Kameroen gearresteerd, gevangen genomen en/of gedood te worden omwille van haar verwantschap met een "Amba boy" enerzijds en omwille van haar politieke oppositieactiviteiten in België anderzijds. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partij verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

7.2. Ter staving van haar huidig verzoek om internationale bescherming legt de verzoekende partij vier foto's van haar vernielde gezinswoning in Kameroen en een kopie van een verklaring opgesteld door de heer M.B, secretaris-generaal van (...).

Wat betreft de foto's van de vernielde gezinswoning van de verzoekende partij dient erop gewezen te worden dat dergelijke foto's wegens de mogelijke inscenering van wat wordt afgebeeld naar plaats, tijd en omstandigheden bewijswaarde ontberen. Uit deze foto's kan bovendien niet worden afgeleid dat de afgebeelde woning daadwerkelijk de gezinswoning van de verzoekende partij betreft, evenmin kan worden afgeleid onder welke omstandigheden de afgebeelde woning vernield werd. Op zich volstaan deze foto's dan ook niet teneinde de voorgehouden vervolgingsvrees *in concreto* aannemelijk te maken.

Betreffende het andere document, met name de verklaring van de heer M.B, dat de verzoekende partij heeft voorgelegd ter staving van haar vrees bij terugkeer naar Kameroen verwijst de Raad naar landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier waarin wordt vermeld dat corruptie in Kameroen alomtegenwoordig is en dat valse documenten gemakkelijk te verkrijgen zijn, hetgeen de bewijswaarde ervan danig relativeert (AD CGVS, landeninformatie stuk 1). In tegenstelling tot het betoog van de verzoekende partij in het verzoekschrift blijkt uit de bestreden beslissing duidelijk dat de commissaris-generaal de brief van de heer B. wel degelijk heeft onderzocht. Op goede gronden wordt in de bestreden beslissing geconcludeerd dat de politieke activiteiten van de verzoekende partij in België, waarover sprake in de verklaring, door haar reeds werden aangehaald tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming (NPO van 15 maart 2021, p. 15, 18-20). Deze activiteiten worden noch door de verwerende partij noch door de Raad betwist. In 's Raads arrest van 24 november 2021 met nummer 264 202 werd geoordeeld dat niet aangetoond werd dat de Kameroense overheid op de hoogte was van haar beperkte politieke activiteiten en haar omwille daarvan zou vervolgen in geval van terugkeer. Voorts betreffen de verklaringen van de B. slechts een blote bewering daar de verzoekende partij zelf geen gedetailleerde en doorleefde verklaringen kan afleggen omtrent haar persoonlijke vervolging door de Kameroense autoriteiten in geval van terugkeer. Op basis van de verklaring van de heer B. is de verzoekende partij er niet in geslaagd om op overtuigende wijze aannemelijk te maken dat zij omwille van haar politieke activiteiten in België actueel bekendheid zou genieten bij de Kameroense autoriteiten of dat haar kleinschalige activiteiten in het verleden haar in een dermate negatieve belangstelling zou kunnen brengen om gevaar te lopen bij terugkeer. Bovendien had de verzoekende partij eind 2018 een stap achteruit gezet en uit haar huidige verzoek blijkt niet dat zij haar activiteiten heeft heropgestart (NPO 15 maart 2021, p.20; NPO 21 juni 2022, p.8). Daarenboven zijn de verklaringen van de heer B. niet te rijmen met het feit dat de verzoekende partij in het kader van haar beide verzoeken om internationale bescherming geen gedetailleerde en doorleefde verklaringen kon afleggen over haar vrees bij terugkeer naar Kameroen terwijl zij hierover telkens uitgebreid werd bevraagd (NPO van 15 maart 2021, p. 20 en NPO van 26 juni 2022 p. 10). Deze beoordeling werd in het kader van haar eerste verzoek reeds door de Raad bevestigd bij arrest van 24 november 2021 met nummer 264 202: "*Zij slaagt er echter niet in te overtuigen dat haar beperkte activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Kameroense autoriteiten, laat staan dat dit verzoekster in een dermate negatieve belangstelling van de zou kunnen brengen dat zij bij een terugkeer gevaar zou lopen.*"

De Raad treedt tevens de verwerende partij bij waar deze in haar nota met opmerkingen van 18 oktober 2022 terecht aanvoert dat: "*het verwijt dat er geen contact werd opgenomen met MBB niet dienstig is, daar geen enkele bepaling of beginsel immers de met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming belaste instanties verplicht de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen (RvV, nr. 75 106 van 14 februari 2012).*

Omtrent de verklaring van mijnheer MBB werd, naast het feit dat deze een gesolliciteerd karakter vertoont, in de bestreden beslissing opgemerkt dat deze verklaring niets meer is dan een blote bewering daar verzoekende partij zelf geen gedetailleerde en doorleefde verklaringen kon afleggen omtrent haar persoonlijke vervolging door de Kameroense autoriteiten in geval van terugkeer. Op basis van de verklaring van MBB is verzoekende partij er aldus niet in geslaagd om op overtuigende wijze aannemelijk te maken dat zij omwille van haar politieke activiteiten in België actueel bekendheid zou genieten bij de

Kameroense autoriteiten of dat haar kleinschalige activiteiten in het verleden haar in een dermate negatieve belangstelling zou kunnen brengen om gevaar te lopen bij terugkeer. Hierbij benadrukt verweerder dat verzoekende partij volgens haar verklaringen in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming eind 2018 een stap achteruit had gezet en uit haar huidig verzoek niet blijkt dat zij haar activiteiten heeft heropgestart (NPO 15 maart 2021, p. 20; NPO 21 juni 2022, p. 8)".

Gelet op de summiere inhoud en de relatieve bewijswaarde van de voorgelegde documenten, volstaan deze op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van verzoekende partij haar vluchtrelaas geloofwaardig te bevinden. Bijgevolg moet worden nagegaan of de overige verklaringen van de verzoekende partij voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van haar asielrelaas, in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

7.3. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat de verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij niet zou kunnen terugkeren naar haar herkomstland omdat zij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin koestert.

In de bestreden beslissing onderzoekt de verwerende partij de verklaringen van de verzoekende partij omtrent de beweerde problemen die zij in Kameroen zou kunnen ondervinden ingeval van terugkeer. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan deze problemen. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal terecht dat de verzoekende partij haar vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade niet aannemelijk maakte omdat

(i) zij louter verwees naar de algemene omstandigheden in de Engelstalige provincies en hieromtrent geen concrete individuele vrees aanhaalde;

(ii) zij niet aannemelijk maakte dat ze in het geval van terugkeer naar Kameroen problemen zou kennen omwille van haar beperkte en kleinschalige politieke activiteiten in België;

(iii) het ingeroepen profiel van verzoekende partij haar broer als Ambazoniaanse strijder niet geloofwaardig bleek omdat (a) er meerdere vaagheden, lacunes en inconsistenties opgemerkt werden omtrent de communicatie- en informatiestroom hierover tussen Kameroen en België en (b) verzoekende partij onvoldoende concrete, gedetailleerde en samenhangende verklaringen aflegde over haar broer zijn aansluiting, activiteiten, vervolging en vlucht en;

(iv) de context en omstandigheden van de afgewezen Kameroense asielzoekers die gedeporteerd werden door de Amerikaanse autoriteiten waarnaar verzoekende partij verwees zeer specifiek zijn en niet aantonen dat er in hoofde van elke (Engelstalige) Kameroener louter en alleen omwille van zijn terugkeer, verblijf in het buitenland en/of verzoek om internationale bescherming in België een vrees voor vervolging (of risico op ernstige schade) bestaat.

Voorts wordt aangegeven dat uit de bestreden beslissing overigens blijkt dat de drie minderjarige kinderen van verzoekende partij evenmin een persoonlijke vervolgingsvrees koesteren in geval van een hervestiging in Franstalig Kameroen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt aan de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

In voorliggend verzoekschrift slaagt de verzoekende partij er niet in om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

7.4. De verzoekende partij haalt aan dat de commissaris-generaal onterecht blijft weigeren geloof te hechten aan haar vluchtrelaas en dat hij nagelaten heeft een grondig onderzoek in te stellen naar haar vrees voor vervolging bij terugkeer naar Kameroen omwille van haar politieke activiteiten in België. Eveneens heeft hij nagelaten een actueel onderzoek in te stellen naar de situatie van de politieke opposanten in Kameroen. Met een dergelijk betoog gaat de verzoekende partij eraan voorbij dat de Raad in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming geen geloof heeft gehecht aan haar vluchtrelaas. In het kader van onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming volhardt de verzoekende partij in en bouwt ze voort op het vluchtrelaas dat zij reeds ten tijde van haar eerste verzoek om internationale bescherming uiteenzette. Hiermee werpt zij geen ander licht op de beoordeling door zowel het CGVS als de Raad in het kader van dit eerste verzoek om internationale bescherming. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming oordeelde de Raad dat: *"In navolging van verweerder dient opgemerkt dat niet aannemelijk is dat verzoekster in het geval van*

een terugkeer naar Kameroen problemen zou kennen omwille van haar beperkte en kleinschalige politieke activiteiten in België". De brief van de heer B. laat niet toe anders te oordelen. De verzoekende partij slaagt er derhalve bij huidig verzoek ook niet in te overtuigen dat zij door haar beperkte politieke activiteiten in België vervolgd zou worden door de Kameroense autoriteiten en dat zij bij een terugkeer naar haar herkomstland gevaar zou lopen. Bovendien maakte de verzoekende partij niet aannemelijk dat haar broer een Ambazoniaanse strijder is en dat zij of/ en haar familieleden in Kameroen een vrees voor vervolging lopen omwille van hun politieke activiteiten. In dat verband besluit de commissaris-generaal op goede gronden dat "Het gebrek aan concrete informatie over zowel het profiel als de vervolging van uw broer kan niet zomaar worden verklaard en ondergraaft wel degelijk de geloofwaardigheid van de door u Ingeroepen feiten...

... Het door u ingeroepen profiel van uw broer J. weet aldus niet te overtuigen. U kon uw nieuw asielmotief niet onderbouwen door middel van gedetailleerde en concrete verklaringen."

Voor het overige voert de verzoekende partij geen enkel concreet en inhoudelijk verweer tegen de hiervoor uit de bestreden beslissing weergegeven motieven. Aldus blijven deze motieven onverminderd overeind.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt de verzoekende partij er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

7.5. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van de verzoekende partij en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

7.6. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

7.7. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

8.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

Uit dit artikel volgt dat de verzoekende partij, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een "reëel risico" loopt. Het begrip "reëel risico" wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip "ernstige schade" door drie onderscheiden situaties te voorzien.

8.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

8.3. In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Kameroen zou hebben gekend.

8.4. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

De commissaris-generaal overweegt in zijn nota met opmerkingen vooreerst op goede gronden als volgt: *“Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus “Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire” dd. 19 november 2021, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun._crise_anglophone_-_situation_securitaire_20211119.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio’s North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.”*

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing vast dat de verzoekende partij in Douala, in het Franstalig gedeelte van Kameroen, over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de veiligheidsvoorwaarde, merkt de Raad op dat de verzoekende partij, gelet op de ongeloofwaardigheid van haar vluchtrelaas, een vrees voor vervolging in de stad Douala niet aannemelijk maakt en dat bijgevolg evenmin blijkt dat de verzoekende partij om deze redenen een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, in de stad Douala zou lopen. Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en elementen aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op de doodstraf of executie of op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de stad Douala. De verzoekende partij maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij in Kameroen zou hebben gekend. De door haar aangehaalde rapporten in het verzoekschrift betreffen louter algemene landeninformatie die geen betrekking hebben op haar persoonlijke vrees voor vervolging.

Wat betreft het betoog van de verzoekende partij dat de bestreden beslissing geen informatie bevat omtrent de actuele veiligheidssituatie in Engelstalig Kameroen verwijst de Raad naar het document - COI Focus “Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire.” d.d. 19 november 2021 neergelegd door de commissaris-generaal samen met de nota met opmerkingen van 18 oktober 2022 waarin een analyse wordt gemaakt van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen. Inzake de veiligheidssituatie in de stad Douala motiveert de commissaris-generaal in de nota met opmerkingen terecht als volgt:

“Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoekende partij redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat verzoekende partij zich aan de bedreiging van haar leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in haar regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala waar zij over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt. De RvV bevestigde dit intern vestigingsalternatief reeds in haar arrest naar aanleiding van verzoekende partij haar internationale bescherming (RvV nr. 264 202 van 24 november 2021).

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze vaak in precare omstandigheden leven. De Engelstalige IDP's genieten er echter wel degelijk hulp en sympathie vanwege de Franstalige gastgemeenschap. Er is geen sprake van spanningen tussen de twee gemeenschappen. De geraadpleegde bronnen geven voorts hoofdzakelijk aan dat Engelstalige IDP's geen gerichte discriminatie ondervinden vanwege de autoriteiten, louter omwille van het feit dat ze Engelstalig zijn. Er vinden nog altijd razzia's plaats binnen de Engelstalige gemeenschap in Franstalig Kameroen, maar het aantal is aanzienlijk gedaald in 2021. Sommige IDP's worden gearresteerd met de bedoeling hen te intimideren of geld af te persen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.”

Aldus bereikt de mate van het willekeurig geweld in de stad Douala niet een dermate hoog niveau dat moet worden besloten dat elke burger die ernaar toe wordt gestuurd, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon te ondergaan. Evenmin blijkt uit de stukken van het rechtsplegingsdossier dat de persoonlijke omstandigheden van de verzoekende partij van die aard zijn dat zij een groter risico loopt dan andere burgers in de stad Douala om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Derhalve dienen de persoonlijke omstandigheden van de verzoekende partij in rekening te worden genomen bij de beoordeling van de redelijkheid van haar hervestiging in de stad Douala. Artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet preciseert niet wat persoonlijke omstandigheden zijn. In de parlementaire voorbereiding wordt aangegeven wat men dient te verstaan onder persoonlijke omstandigheden: *“Ook persoonlijke omstandigheden van de verzoeker zoals leeftijd, geslacht, gezondheidstoestand, gezinssituatie en etnische, culturele en sociale banden, kunnen bij deze beoordeling een rol spelen.”* (Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, p. 89). Dit loopt gelijk met rechtspraak van het EHRM waarbij onder meer elementen zoals godsdienst, leeftijd, gezondheidssituatie, geslacht, economische omstandigheden en het sociale netwerk werden aangehaald (EHRM 27 juni 2013, MYH en anderen t. Zweden, §§ 68-73).

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande terecht gesteld als volgt:

"In verband met de veiligheidssituatie in uw herkomstregio wordt opnieuw verwezen naar het veilig en redelijk vestigingsalternatief van u en uw gezin in de Franstalige provincies, in het bijzonder Douala (cf. supra). Voornoemde beoordeling van de vrees in hoofde van uw minderjarige kinderen werd door de RvV bevestigd als zijnde terecht, pertinent en ondersteund door de inhoud van uw administratief dossier (arrestnr. 264202, p. 16). Daarnaast verwees u naar de behandeling van afgewezen Kameroense asielzoekers die gedeporteerd waren geweest door de Amerikaanse autoriteiten (notities 21/06/22, p. 10). Uit het rapport van februari 2022 getiteld "'How Can You Throw Us Back?' Asylum Seekers Abused in the US and Deported to Harm in Cameroon" <https://reliefweb.int/report/cameroon/how-can-you-throw-us-back-asylum-seekers-abused-us-and-deported-harm-cameroon> blijkt dat er ernstige mensenrechten schendingen werden gepleegd door de Kameroense autoriteiten ten aanzien van Kameroeners die gedwongen teruggestuurd werden na afwijzing van hun asielaanvraag in de Verenigde Staten (VS). De context en omstandigheden waarin deze afgewezen Kameroense asielzoekers zich bevonden bij terugkeer is zeer specifiek. HRW heeft 41 gedeporteerden geïnterviewd. 39 afgewezen verzoekers werden gedeporteerd door middel van twee, sterk gemediatiseerde, chartervluchten georganiseerd door de Amerikaanse immigratiedienst in oktober en november 2020. Er zijn geen getuigenissen opgenomen van verzoekers die teruggestuurd werden vanuit België of een ander Europees land. Het rapport documenteert slechts één geval van een Kameroener teruggestuurd vanuit een Latijns-Amerikaans land. Bovendien werden de rechten van de gedeporteerden in het kader van hun terugleiding naar hun land van herkomst niet gerespecteerd door de Amerikaanse autoriteiten. Verschillende factoren hebben er ook voor gezorgd dat de gedeporteerden op de vluchten in 2020 een verhoogd risico hadden bij terugkeer. Negatieve commentaar in de Kameroense pers die de terugkeerders assimileerde met separatisten verhoogde hun risico in belangrijke mate. Daarenboven werden de passagiers op de vluchten geïdentificeerd en hadden de Kameroense autoriteiten bij sommigen toegang tot vertrouwelijke informatie over de verzoeken om internationale bescherming. Bij sommigen werden ook hun identiteitsdocumenten in beslag genomen bij aankomst in Kameroen en vervangen door een 'laissez-passer', waarop te lezen viel dat men gedeporteerd werd uit de Verenigde Staten, hetgeen voor bijkomende problemen zorgde."

Waar de verzoekende partij verwijst naar haar politieke activiteiten in België en betoogt dat zij hierdoor geïsoleerd zal worden door de Kameroense autoriteiten, dient erop gewezen te worden dat hoger reeds is komen vast te staan dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij omwille van haar politieke activiteiten in België in geval van terugkeer problemen zal ondervinden en/of dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte zijn van deze activiteiten. Als zodanig kunnen de politieke activiteiten van de verzoekende partij in België niet worden beschouwd als een element dat haar zou verhinderen zich in de stad Douala te vestigen in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Ook uit het verzoekschrift blijken geen persoonlijke omstandigheden die een hindernis zouden vormen in hoofde van de verzoekende partij om zich te vestigen in Douala.

Gelet op wat voorafgaat stelt de Raad dan ook vast dat, daargelaten de situatie in haar regio van herkomst, de verzoekende partij in de stad Douala over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de motivering dienaangaande onverminderd overeind en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

8.5. Het geheel aan documenten, landeninformatie en de verklaringen van de verzoekende partij in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, concludeert de Raad dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De motieven van de bestreden beslissing zijn pertinent, draagkrachtig en worden in hun geheel overgenomen.

9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen. De Raad stelt verder vast dat de

commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

10. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

11. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS